

Motion till riksdagen 2005/06:Sf408

av **Inger Lundberg m.fl. (s)**

Samordning av sjukpenning

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförts om att regeringen bör överväga olika möjligheter för att förhindra lång väntetid vid prövning av sjukpenning.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförts om vikten av samarbete mellan Försäkringskassan och arbetsförmedlingen i syfte att förhindra att människor kommer i kläm mellan olika regelverk.

Motivering

Det är angeläget att se till att inte enskilda medborgare kommer i kläm mellan olika regelverk inom de allmänna försäkringarna. Vi vill uppmärksamma två situationer när enskilda människor utan egen förskyllan hamnar i kläm mellan olika regelverk.

Det första handlar om frågor om den enskildes situation i samband med omprövning av sjukpenning. När försäkringskassorna gör systematiska genomgångar av äldre sjukförsäkringsfall förekommer det ett antal ärenden där kassorna bedömer att den enskilde har tillräcklig arbetsförmåga för att stå till arbetsmarknadens förfogande. Samtidigt kan han eller hon ha skador eller sjukdomar av olika slag som gör att möjligheterna på arbetsmarknaden är kraftigt begränsade.

Detta leder i flera ärenden till att den enskilde överklagar sitt ärende för att få arbetsförmågan prövad i högre instans. Handläggningstiden för ärendet kan uppgå till ett antal veckor och under denna period är den enskilde inte berättigad till sjukpenning. Hon eller han kan inte heller ställa sig till arbetsmarknadens förfogande i avvaktan på slutligt beslut och blir därmed inte heller berättigad till a-kassa.

Andra tyvärr inte alltför ovanliga exempel handlar om människor som har någon form av sjukdom eller skada, men där Försäkringskassan bedömer att de har tillräcklig arbetsförmåga för att kunna ta något på arbetsmarknaden

Fel! Okänt namn på

förekommande arbete. Normalt har de tidigare haft en anställning men blivit uppsagda av personliga skäl, beroende på att arbetsgivaren inte kunnat finna något arbete inom sitt företag eller sin organisation, där den enskildes arbetsförmåga kan tas till vara. När den enskilde möter arbetsförmedlingen och a-kassorna nås de av ett annat besked än det de fått av Försäkringskassan. Deras skador är för omfattande för att de ska kunna betraktas som arbetssökande. Därmed blir de inte heller berättigade till a-kassa.

Vi menar därför att Försäkringskassan och arbetsförmedlingar gemensamt måste skapa garantier för att förhindra att enskilda personer kommer i kläm mellan de olika trygghetssystemen.

Flera av de människor som på sätt som beskrivits ovan ramlat mellan stolarna i de olika välfärdssystemen har en mycket svag ekonomi. De har ofta varit anställda i ett låglöneyrke och under en längre period levt med de begränsningar som sjukpenning eller sjukersättning innebär. De saknar sålunda marginaler för att av egen kraft klara provperioden. I flera fall är de inte heller berättigade till samhällets yttersta skyddsnät: socialbidraget.

Stockholm den 28 september 2005

Inger Lundberg (s)

Nils-Göran Holmqvist (s)

Matilda Ernkrans (s)

Lennart Axelsson (s)

Ameer Sachet (s)